

venerando, nutu baptismum renuendo, corpore se humiliando, ore modeste se excusando, manu, gestibusq; aliis, indignitatem suam contestando, petitione serua hoc excelsum, Messiam baptislandi, munus deprecando, varias causas, & excusaciones conquirendo & adhibendo, quod inter alia vis præpositionis Ἀφ' ἐμ-
 Φαλίως inuere videtur: cum a. intelligeret Iohannes hanc constantem, vereq; seriam esse Messia, Domini sui, voluntatem, tunc dimisit admisit, eum. Conf. Schmid, annot. in N. T. ad Matt. V. 40. p. 104. 105. ubi multis ostendit, quod hoc verbum permit-
 tendi, admittendi, omittendi, dimittendi, remittendi &c. signifi-
 cationem obtineat. (12) Verbum permissionis, q. d. permittite nunc, ut abs te baptismus mihi conferatur: hinc Vulgat. sine modo, permittite modo, noli multis de causis recusare, vel mihi baptismum denegare: recte hic Grotius scribit: ἀφ' ἐμῶν hic est finire, ut infra VII. 45. VIII. 12. Sinito autem tantundem est, ac si diceret, Fiat nunc, quod volo. B. Chemnit, adhuc aliam addit observationem; Sine modo nequaquam significat (absq; modo) sicut Scholastica Historia explicat: sed est verbum ἀφ' ἐμῶν (non præpositio ἀντι) quod significat, non arce, sed permittere. Αφ' ἐμῶν n. appellatur, quando equi ex carceribus, quibus decinebantur, & à cursu arcebantur, dimittuntur. Hinc Glosf. Ordinaria ad h. l. sine modo me à te baptizari, ut postea, quod à me queris, in spiritu bap-
 ptizeris. Confer. Schmid. ad h. l. qui non inconvenienter scribit: Nec male Vetus, sine modo, hoc est, sine, vel permittite nunc ita fieri, & acquiesce in mea voluntate. Ut & Lutherus: Laß jetzt also seyn. Et mox: Da ließ er's Ihm zu. Verbum n. ἀφ' ἐμῶν permittendi & concedendi significationem, quæ huc optime quadrat, sæpè habet, ut Matt. XXIII. 23. ἴδε τὰς εἰσερχομένους ἀφ' ἡμῶν εἰσελθεῖν, sinitis, vel permittitis ingredi. Marc. X. 14. Ἀφ' ἡμῶν τὰ παιδία ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς, ubi & ἀφ' ἡμῶν addita, significationem hanc manifestio-
 nem facit, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ, sic Matt. II. 22. XIII. 30. XIX. 14. Marc. I. 24. V. 19. 37. VII. 12. 27. XI. 16. Luc. IX. 51. IX. 60. XII. 39. XIII. 8. XIX. 16. Job. XI. 44. 48. XIX. 8. Apoc. XI. 9.

7. Ἀπὸν hæc vocula nota temporis est, & quidem (1) nota præteriti temporis, quando videl. cum præterito, vel imperfecto

con-